

ledes i Forfatningen af 1855. Dette er, som sagt, udtalt her, uden at det nævnte ærede Medlem har mod sagt det. Det vil ogsaa erindres, at det i det kongelige Budskab, hvorved Udskift til Grundloven af 18de November 1863 blev bebudet, hed, at det var Kongens Haab, at denne Forfatning skulde blive Grundlaget for vor hele fremtidige constitutionelle Udvikling, og det ærede Medlem, som den Gang var Conseilspræsident, forklarede ikke een, men mange Gange, at dermed sigtedes til Rigsdagens Sammensætning, som skulde bringes i Overensstemmelse med Sammensætningen af den Repræsentation, som forelaa i Forslaget til Forfatningen af 18de November. Dette vedkjendte det ærede Medlem sig gjentagne Gange og udtalte, at han havde det Haab, at det meget snart vilde lade sig gjøre at forandre Rigsdagens Sammensætning i Samklang med, hvad der her forelaa for Rigsraadet. Derhos har det sidste Ministerium, der har bragt denne Sag saa vidt, at vi nu ere satte i den Stilling, hvori vi for Dieblikket befindes os, stadigt i Forsvaret for det Udskift, som det er fremkommet med, peget hen til, at Begyndelsen allerede var gjort til at faae Rigsdagen omdannet i Samklang med Rigsraadets Lands ting, saa at det maatte gaae videre frem paa denne Vej.

Nu har det ærede Medlem i Aften, ligeoverfor det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkrets (Termanfen), ansørt, at det havde været hans Haab, at Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Repræsentation skulde blive een, at disse Landsdele skulde samles under een Forfatning. Dette sagde det ærede Medlem ikke i 1863, da han var Conseilspræsident. Da sagde han: Meningen med Budskabets Ord er kun den, at det er Rigsdagens Sammensætning, der skal bringes i Samklang med dette Forslag; derimod er det ikke Meningen i noget som helst andet Punkt at røre ved den særlige Grundlov, den bliver bestaaende og vil fremdeles have sine særlige Anliggender ligesom Slesvig har sine; der tænkes ikke paa en Sammensmeltning, saaledes at Slesvigere skulle sidde her og behandle vore særlige Anliggender, men kun paa, at Rigsdagen, som skal behandle disse, sammensættes saaledes,

at det kan blive de samme Personer, som sidde i Rigsraadet og i Rigsdagen, saa at Slesvigerne kunne træde til, naar det er Rigsraadet, der sidder og behandler Fællessagerne, men gaar bort og lade de Andre behandle de særlige Sager. Det var ikke Meningen at faae en samlet Forfatning for Kongeriget og Slesvig; Meningen var at lade de to Forfatninger i Øvrigt bestaae, men benytte Sammensætningen af Rigsraadet saaledes, at man i Tiden maatte trænge paa at faae Rigsdagen sammensat paa lige Maade. Dette skal staa fast, thi det er sagt altfor tidt og tydeligt til at kunne benægtes, og det vil af de Herrer kunne læses i Rigsraadstidenden. Det er altsaa virkelig saa, at det hos det Ministerium, hos de Mænd, som i 1855 fremkom med 2den October-Forfatningen — og vel at mærke, det vil erindres af Alle, at Rigsdagen ikke fik Indflydelse paa en Tøddel i denne Lov, som blev forelagt saaledes, at der ikke kunde forandres det Minste i den, idet Regjeringen i Det og Alt bestemte, hvorledes den skulde være, saa at den med Hensyn til Indholdet af denne Forfatning ikke kan styde sig ind under Repræsentationen, — jeg siger, at det hos disse Mænd var en medvirkende Tanke til at lade Rigsraadet blive sammensat, som det blev, at man herigjennem vilde gjøre en Begyndelse til at faae Rigsdagens Sammensætning forandret. Man gik videre ad denne Vej og kom til det Tidspunkt, da man fremlagde Forfatningen af 18de November, hvori man høitideligt, ja i den meest høitidelige Form, der kan gives, udtalte sig om, at dette virkelig var Tanken, og det blev ogsaa heelt igjennem fastholdt. Da Forfatningen var forhandlet, og det i Slutningsmødet gjaldt om, hvorvidt den skulde vedtages eller ikke, ligesom det nu er Tilfældet med Hensyn til denne Forfatning, udtalte jeg, at jeg maastee dog kunde have sagt „Ja“ til Grundloven af 18de November, naar ikke den Tanke stod bagved, og jeg ved at stemme for denne Forfatning tillige gav Styrke til den Plan, der var fallet i Ud sigt: at forandre Rigsdagens Sammensætning. Man har altsaa vel ikke Det, naar man siger, at der laa en Tanke deri om at forandre Grundloven af 1849, thi dette er ikke fuldstændigt correct, men det